

- [Om LitteraturNu](#)
- [Redaktion & Skribenter](#)
- [Kontakt](#)

Søg Search

- [Anmeldelser »](#)
- [Artikler »](#)
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

Det ensomste dyr i skoven – Rasmus Nikolajsen TILBAGE TIL UNATUREN

Af

[Victor Ovesen](#)

– 11. marts 2016 Arkiveret i: [Anmeldelser](#), [Digte](#), [Skønlitteratur](#)

Naturen vender tilbage – hele tiden! I Rasmus Nikolajsens nye digtsamling giver skoven og skyerne et ustabil helle for digterens blik, alt imens sindet prøver at glemme, hvorfor det finder disharmonier overalt.

Citat

MØNSTED KALKGRUBER, 15. FEBRUAR 2013

Kalken er massiv, men sårbar, som en krop. Fugt klemmer sig ud og vokser sammen til bække, søer; klare som ellers kun tanker kan være, men sjældent er. Det er som at gå rundt i sin egen hjerne lige før en drøm bryder frem. Jeg har lyst til at blive hernede. Væk. Stilheden fylder på mig, som man fylder på en ovn, men så kommer børnene løbende og skærer med små lommelygter i dvalen. (...)

Digterne vender altid tilbage til naturen som et rum at reflektere i. Som om man kommer i tanke om skoven, og den igen pludselig er udtømmelig, fuld af planter og dyr, der ligesom bare findes, i al deres beskedenhed og væld.

Hjernen kan pådutte naturen alverdens betydning. Men i sidste ende er den fysiske verdens meningsløshed en slags frihed, den har. Hvilket også gør mennesket, med dets jagt efter mening, til det ensomste dyr i skoven. Det er nogenlunde præmissen i Rasmus Nikolajsens nye digtsamling, TILBAGE TIL UNATUREN, hans første udgivelse siden novellesamlingen [DEN ULYKKELIGE BOGHANDLER](#) i 2012 (foruden en [cykelkrimiekurs](#) under alias fra 2015).

Digtene er sansende tekster, opsat i små stykker med otte linjer pr. side. Egentlig er det et ret klassisk setup, med en naturoplevelse, der sætter noget i bevægelse hos digteren, som så ligesom poetiserer det ud af kroppen. Teksterne skrider frem i associationer og er relativt korte; hver tekst svarer til en tankerække, der løber ud.

Men hvor romantikeren spejler sin sjæl i naturen, ser den moderne digter et vakuum. Hos Nikolajsen anno 2016 bliver naturens forskellige elementer metaforiseret, og afdæmpede disharmonier læses frem. Havet fornemmes som et stort ulmende dyr, som hunden gør af, solnedgangen stikker ild til søerne som pengesedler. Verden og sanseapparatet er diskret, men utvivlsomt, ude af hak: '(...) Jeg/ længes efter at fortsætte, / ned ad stien og skrænten, ind / i skoven, men jeg er inde / midt i skoven allerede.'

Stilistisk er Nikolajsen tålmodig, adspredt. Han udbryder ikke pludselig et eller andet – han vil hellere, med melankoli i sit tonefald, *henlede læserens opmærksomhed på* noget: 'småskyer flyder hjemløse / rundt og forstyrrer billedet, / som skjolder på en nyvasket / rude (...)' Af og til sukker han ironisk, som om de sammenhænge, han drager, hænger ham langt ud af halsen: '(...) rosenknoppen her, skudt fri, men / stadig kronet af dybgrønne / lapper: en kommende klode, / et ukneppet røvhul og et / øje der åbnes inde fra / en drøm. Og ak, hvem der kunne / skrive et digt om roser, der / bare handlede om roser.'

Det er som sådan et noget reserveret digterjag, vi møder. Sansningen er distraet, og når der glimtvis hintes til en personlig smerte, forbliver den stort set privat. På den måde viser TILBAGE TIL UNATUREN også langt hen ad vejen en flugt ind i udvekslingen mellem sind og natur: 'Hvad er det jeg ikke skriver, / når jeg skriver om solen? At / jeg ikke tør blive far? At / jeg også er ved at gå ned?'

Plus500
CFD Service

Vil olien stige?

Ja

Nej

Fakta

- Forfatter: Rasmus Nikolajsen
- Titel: TILBAGE TIL UNATUREN
- Sider: 64
- Pris: 170,-
- Forlag: Samleren
- ISBN: 9788763842242

[Køb bogen hos SAXO.com](#)

Tidligere udgivelser

- [DEN ULYKKELIGE BOGHANDLER \(2012\)](#)
- [SOCIALDEMOKRATISK DIGT \(2010\)](#)
- [ALTING ENDER MED ET BRYLLUP \(2008\)](#)

Billeder

Det er netop dét – ganske produktive – problem, som TILBAGE TIL UNATUREN har. At Nikolajsen er slem til at pakke sit velskriveri om sig, og bruge de spændingsfyldte metaforers lækkerhed til at distrahere sig selv fra den personlige ulyksalighed, der ligger under overfladen og driver hele maskineriet. Der er brudte forhold, falmende minder og fjerne forbindelser. Bedst og tydeligst står det i citatets digt om Mønsted Kalkgruber, hvor jeg'et nyder at gå rundt i de mørke, fugtige gange, der minder om en hjerne i en drømmeløs tilstand. Man mærker virkelig den kølige ro ved den her erkendelsesmæssige stilhed – men også den skal forstyrres, da børnene kommer rendende. Eminent skåret her, udvekslingen mellem indre og ydre!

Der er også en god portion stikpiller til det bestående samfund, der udstilles for sin sørgeligt grinagtige konstruerethed: '(...) der er noget / ynkeligt, utidssvarende, / over en majestæt, som en / klovn der ikke kan tage sit / kostume af (...)'

TILBAGE TIL UNATUREN griber fat i meningstomhedens radikale ubehag, men har valgt at håndtere det mildt, nærmest impressionistisk. Og selvom noget i én skriger på avantgarde-løsninger og nihilistisk punk, er det altså også denne stille indre modsætning, der fungerer ved bogen. Utilpasheden føles netop paradoksal, en selvvironisk lede – bare Nikolajsens billede af en bladlus, en 'systemkritisk digter i velfærdssamfundet'!

Det var Maurice Merleau-Ponty, der mente mennesket var 'dømt til mening'. Det er ikke forkert at spotte tegn og analogier i vildniset – det er ikke som om vi har noget alternativ. TILBAGE TIL UNATUREN rummer, som ethvert landskab med respekt for sig selv, sin egen stiltfærdigt reservede skønhed. Egentlig er paradokset så enkelt og dumt: '(...) jeg kan ikke lade være med at tænke på, at verden nok ville være smukkere uden mennesker, der ville blot ikke være nogen til hele tiden at sige *smukt*.'

- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

Copyright 2015 · LitteraturNu · All Rights Reserved

Synes godt om 3 personer synes godt om dette. Opret en profil for at se, hvad dine venner synes godt om.

Nyeste anmeldelser i kategoriene [Digte](#),

- [Udvidet åbningstid – Peter Laugesen BREV TIL EN MALER](#) · 06-06-2016
- [Digteren som linjedanser – Pejck Malinovski DIGTERNE](#) · 20-05-2016
- [Industriel Iliade – Emil Bønnelycke SPARTANERNE + BERLIN + ROSA LUXEMBURG](#) · 17-05-2016
- [Døde mennesker får gul hud – Rolf Sparre Johansson BEGRAVELSE](#) · 09-05-2016
- [Det er, som om hun prøver at sige noget – Gitte Allermann Kjær FORVANDL VORES MEL TIL HESTE, LAD DEM VOKSE VILDT I VORES MAVER, LAD DEM TORDNE VORES TRÆTHED UD GENNEM ALLE LANDSKABER](#) · 02-05-2016

Læs også

- [Søndags P – 3. track: Rasmus Nikolajsen TILBAGE TIL UNATUREN](#) · 10-04-2016
- [Vegetarbof med løg og clenbuterol – Lippmann og Larsen UDBRYDERNE](#) · 23-06-2015
- [Metafisens ejermand – Rasmus Nikolajsen DEN ULYKKELIGE BOGHANDLER](#) · 29-05-2012
- [Hinsides sabler og lunter i skægget KULTURO #33/ PIRAT](#) · 28-12-2011
- [Jeg hedder Ulla Bonde – Rasmus Nikolajsen SOCIALDEMOKRATISK DIGT](#) · 10-12-2010

Tags: [Naturpoesi](#), [rasmus nikolajsen](#)

Om Victor Ovesen

Victor er Cand.mag i Litteraturhistorie, med speciale i blandt andet naturdigtning. Født i Aalborg i 1987, og serielt ulykkeligt forelsket i guitarer han ikke har råd til.

[Skriv til Victor](#)

Trackbacks / Pings

1. [Tilbage til unaturen](#)**Skriv et svar**

Din e-mailadresse vil ikke blive offentliggjort. Krævede felter er markeret med *

Navn * E-mail * Websted Ja, I må gerne sende mig nyhedsbrevet